

Slovácké písně od Břeclavy p. sběratel sám rozdělil ve troje oddělení: v písně táhlé, v písně do skoku a v písně vrtěné, k čemuž podotýká:

„Písně táhlé. Slováci zpívají většinou velmi zvolna a táhle, nepřihlédajíce tak k taktu jako spíše k odstínům dynamickým. Proto připsána tu všude znaménka dynamická.“

„Písně do skoku nesou se přísně dvoučtvrtním taktem a mívají obyčejně jen po jedné nebo po dvou slohách. Večer při muzice skupí se šohaji k hudebníkům. První (stárek) postoupiv do předu zanotí píseň do skoku, cimbál, housle a píšťaly píseň pochytanou, ostatní chasa přizvukujíc tleská mu dle taktu, a šohaj vyskakuje jako elastický míč až do stropu. Děvčata stojí kolem pozorující, kdo lépe skáče.“

„Vrtěná je staronárodní tanec slovácký, kterýž se nyní tančívá již jen jako vložka mezi jinými tanci módními. Panuje tu totiž obyčej, že hudebníci hrají o muzice tři čtyři tance po sobě, než nastane delší přestávka. Hrávají polku, tajč (starou sousedskou), mazurku a na konec buď „fryškou“ polku nebo „vrtěnou.“ Vrtěná má tempo velmi rychlé, a tanec podobá se poněkud čardáši.